



CONSELL GENERAL  
PRINCIPAT D'ANDORRA

Síndic general  
**Carles Ensenyat Reig**

*Casa de la Vall, 11 de març del 2025*

## **Discurs del síndic general per la donació del 'Manual 1797'**

Molt il·lustra senyora subsíndica,

Molt il·lustres consellers generals,

Honorables cònsols i consellers de Comú,

Senyores i senyors,

Avui és un dia molt especial. Celebrem la incorporació al patrimoni col·lectiu dels andorrans d'una obra literària i historiogràfica extremadament singular gràcies a la generositat del senyor Jordi Alcobé en la seva condició de ciutadà. L'any passat vam poder recuperar el llibre d'actes perdut del Consell. Aquell dia, aquí a Casa de la Vall, va ser un dia de gran transcendència, perquè completàvem la sèrie sencera del que constitueix el centre de l'actuació del poble andorrà al llarg de la història mil·lenària del nostre país. La sèrie completa de la veu i la memòria de la institució del Consell General.

Ara fem una passa endavant més, i presentem en societat l'última obra de mossèn Antoni Puig, que és, encara més que el Politar Andorrà, un homenatge a l'obra pionera i liminar d'Anton Fiter i Rossell, fins al punt que en recupera el nom.

Un Manual Digest escrit per Antoni Puig ens pot semblar una paradoxa, però en certa manera tanca un cercle. És una obra crepuscular, tardana, d'un Puig ancià i més savi, que supera el resum actualitzat del Manual -que era el primer Politar- per anar més enllà i obrir noves vies.

Els que l'han pogut examinar ens asseguruen que ens trobem davant d'un veritable monument, que tanca amb brillantor el segle fascinant en què Andorra va saber sobreposar-se a moments de grans dificultats i va trobar la manera d'afermar la seva personalitat amb una veu pròpia.

Aquest llibre és una peça més -una peça molt important (diria que la clau de volta)- del mosaic fascinant de l'Andorra del segle XVIII. Estic segur que ens proporcionarà noves perspectives, ens ajudarà a entendre millor la història del nostre país, la voluntat de pervivència i la intel·ligència col·lectiva dels andorrans.

I és que aquest Manual Digest és la culminació d'un segle prodigiós, on els andorrans van trobar unes arrels sòlides per explicar-se a ells mateixos i per explicar-se al món. En definitiva, el segle en què els habitants d'aquestes valls neutres van saber consolidar Andorra com a Estat independent entre dos imperis.

Sense aquell esforç monumental no seríem on som avui.

I si l'obra és important -i l'acollim al Consell General amb molta alegria-, també és un dia emotiu perquè ens hem de felicitar de la generositat del senyor Jordi Alcobé. Aquest acte altruista l'honora i ens fa a tots culturalment més rics. Ens ajuda a comprendre millor les nostres arrels, ens ajuda a poder reflexionar millor d'on venim i, per tant, tenir millor certesa d'on ens hem de dirigir com a poble.

El Sr. Jordi Alcobé ens dona avui una eina essencial per a continuar reflexionant com a país. I també ens fa contents perquè ens referma en l'esperança de saber que no tot està tancat ni lligat. Que en qualsevol moment ens podem sorprendre amb una troballa inesperada que ens obligarà a repensar-nos, a no abaixar mai la guàrdia. I ens reconforta en la certesa —i avui en tenim una prova extraordinària— que la nostra història és viva, és vital, dinàmica. Que no s'acaba, no ens l'acabem i no ens l'acabarem.

Senyor Alcobé, en nom del Consell General, de la Sindicatura que presideixo i en nom propi, us dono les nostres més sinceres gràcies.

I abans de passar-vos la paraula, permeteu-me que proclamï aquell savi consell que ens van llegir Anton Fiter i Antoni Puig: que per molts anys els andorrans sapiguem preservar les institucions i el sentit comú que, com diu el lema de la porta de Casa de la Vall, ens han portat i ens "portaran segles d'or". Senyores i senyors; Visca Andorra!